

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) și ale art. 27 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul adoptă următoarea:

DECIZIE

Nr.

Data: ...

Prin contestația fără număr la emitent, înregistrată la CNSC sub nr. 18639/27.03.2024, formulată de SRL, înmatriculată la Registrul Comerțului cu nr., având cod unic de înregistrare, cu sediul în comuna u, având adresa de corespondență la punctul de lucru, din comuna ..., reprezentată legal de avocat ..., împotriva documentației de atribuire, elaborată de autoritatea contractantă, cu sediul în municipiul, în cadrul procedurii de negociere fără publicare prealabilă a unui anunț de participare, Ordin inițiator nr. 197/2024, organizată de autoritatea contractantă prin, pentru atribuirea contractului de furnizare de „*Bitum rutier 50/70 sau 70/100 , stația de asfalt de la*”, s-a solicitat:

- obligarea tuturor ofertanților să prezinte aceleași documente justificative, așa cum legea le definește, în vederea justificării prețului și nu doar a ofertanților producători;
- obligarea prezentării analizei de preț, atât pentru producătorii ofertanți, cât și pentru ofertanții neproducători;
- obligarea de a indica motivele bine întemeiate și/sau excepționale care vor determina furnizarea de la producătorul nr. 2 și modul de formare/ajustare a prețului în această variantă;
- obligarea tuturor ofertanților de a prezenta dovada existenței autorizațiilor de funcționare pentru depozite.

Procedura de soluționare în fața Consiliului s-a desfășurat în scris

CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR,
asupra cauzei de față, constată următoarele:

Consiliul a fost sesizat și este competent, potrivit dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, să soluționeze contestația de față, prin care SRL solicită cele menționate în partea introductivă a deciziei.

..... SRL a depus contestația la procedura sus menționată pentru următoarele motive:

Primul motiv este legat de modalitatea de ajustare a prețului, printr-o metodă aflată la limita legalității și confuză, consideră contestatoarea.

În ordinul inițiator și fișa de date se arată că: „Preț lei/to (cu port inclus) fără TVA la stația de asfalt

A: prețul bitumului la producător în baza declarației producătorului în lei/tonă în săptămâna depunerii licitației, atașată la oferta financiară.

B: este fixă, determinată în urma licitației, pe toată perioada de derulare a contractului și reprezintă prețul portului și al adaosului comercial, în lei/tonă.

Prețul se actualizează în funcție de evoluția prețului la producător/rafinărie, furnizorul având obligația de a mite în scris prețul săptămânal de la producător.

Furnizorul are obligația de a prezenta propunerea financiară defalcată pe elementele componente ale formării prețului, astfel încât, în momentul actualizării să se poată aplica formula de mai sus.

Împreună cu actele doveditoare, furnizorul va prezenta o declarație pe proprie răspundere, cu privire la prețul producătorului, cunoscând prevederile art. 322, art. 323 și 326 din Codul Penal privind falsul în înscrisuri sub semnătură privată, uzul de fals și respectiv falsul în declarații.”

Contestatoarea consideră că, în lipsa solicitării unor documente justificative emise de producător, simpla informare scrisă/oferta făcută de contractant cu privire la prețul producătorului sau oferta producătorului nu întrunește condițiile legale cu privire la partea cea mai importantă a unui contract public, prețul.

O simpla ofertă (care este doar o propunere, conform codului civil) nu poate fi asimilată unui document justificativ (așa cum arată OMFP 2634/2015). Contestatoarea solicită ca autoritatea contractantă, să fie obligată să ceară documente justificative (facturi fiscale, devize producție, etc) tuturor ofertanților, și nu doar producătorilor.

Al doilea motiv este legat de răspunsul la clarificări al autorității contractante, prin adresa nr. 1985/22.03.2024, care modifică fișa de date, arătând că se va solicita ca ofertantul producător să prezinte ca dovadă pentru ajustare analiza de preț.

Contestatoarea susține că nu știe ce reprezintă analiza de preț, iar această modalitate de ajustare nu o regăsește în legislație și nici în documentația inițială a procedurii.

Totodată, contestatoarea consideră că există o disproporție între cerințe, unii ofertanți fiind tratați altfel față de ceilalți.

Practic, se aduc în sarcina rafinăriilor și producătorilor cerințe mult mai complexe față de ofertanții distribuitori.

În calitate de producători, contestatoarea solicită ca autoritatea contractantă să explice ce înseamnă analiza de preț, iar cerința să fie corelativă pentru toți ofertanții, adică și distribuitorul să fie obligat să prezinte analiza de preț de la producătorul său, și nu doar o informare sau ofertă pe email.

Al treilea motiv de contestare este acela că în fișa de date se arată: *„Se cere declararea producătorului principal de la care se va aduce dovada cu prețul, la întocmirea ofertei financiare. Autoritatea contractantă va accepta și un al doilea producător, care va fi declarat de la început, și pentru care va face dovada respectării cerințelor din caietul de sarcini prin depunerea documentelor în propunerea tehnică, pentru cazul în care, din motive excepționale bine întemeiate, nu se va putea face livrarea de la producătorul declarat conform anexei de la formularul de ofertă”.*

Deși contestatoarea a cerut clarificări și pe aceasta temă, autoritatea contractantă a răspuns „confuz”.

Nu se explică ce înseamnă *„se va aduce dovada cu prețul”*- (exprimarea aparține autorității contractante) și ce se va întâmpla cu prețul de livrare, atunci când producătorul principal nu poate livra.

Cum autoritatea contractantă permite ca livrarea să fie făcută și un producător secund, din motive excepționale bine întemeiate, contestatoarea solicită autorității contractante să explice:

- ce reprezintă *motive excepționale bine întemeiate*;
- cum se va ajusta prețul, având în vedere că producătorul secund va avea în mod cert un preț superior, dar licitația a fost câștigată la un preț inferior.

Mai solicită contestatoarea Consiliului ca autoritatea contractantă să fie obligată, să clarifice exact care sunt motivele bine întemeiate și/sau excepționale, în vederea evitării oricărei situații interpretabile.

Al patrulea motiv de contestare este acela că în fișa de date se arată: *„Dacă furnizorul deține un depozit de stocare a produsului, atunci se va face dovada existenței lui și a autorizațiilor necesare deținerii lui, odată cu depunerea propunerii tehnice. De asemenea, dacă tot din motive excepționale, bine întemeiate, nu se va putea face livrarea de la producătorii declarați și livrarea se va face din depozitul deținut, furnizorul va informa achizitorul despre situația creată, iar prețul va fi cel din comanda acceptată”.* și de aceea contestatoarea consideră că cerința este discreționară și încalcă tratamentul egal al ofertanților.

Practic, ofertanții fără logistică, vor beneficia de un tratament preferențial, aceștia nefiind obligați să prezinte aceleași documente ca și deținătorii de spații de depozitare.

Întrucât bitumul este portat oricum dintr-un depozit, indiferent dacă cel care câștigă licitația este producător sau simplu distribuitor, ... SRL consideră că ambii ofertanți să fie obligați să prezinte aceleași documente de autorizare.

Față de aceste aspecte învederate, contestatoarea solicită admiterea contestației și să se oblige autoritatea contractantă să ia măsuri de remediere, în sensul celor solicitate în partea introductivă.

Totodată contestatoarea solicită ca autoritatea contractantă să indice temeiul legal al modalității ajustării de preț având în vedere noile prevederi ale art. 222² din Legea nr. 98/2016.

Contestatoarea solicită și cheltuieli de judecată, onorariu de avocat conform FF nr. 8/26.03.2024 emisă de și chitanței nr. 3/26.03.2024.

Prin adresa nr. 2295/01.04.2024, înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor cu nr. 19660/01.04.2024, autoritatea contractantă a mis „Punct de vedere” cu privire la contestația depusă de SRL.

Motivele pe care se întemeiază punctul de vedere al autorității contractante sunt următoarele:

- în fapt prezintă următoarele aspecte relevante în demonstrarea netemeinicii contestației depuse de către SC SRL:

1. Ajustarea prețului contractului

Autoritatea contractantă prin fișa de date, caiet de sarcini, ordin de intenție și formularul de ofertă, împreună cu anexa la formularul de ofertă, a prezentat modalitatea de calcul al prețului cu care ofertantul va intra pe platforma electronică de tranzacționare a prețului. Propunerea financiară s-a cerut să fie defalcată pe componente deoarece componenta B în care intră portul și adaosul comercial va rămâne neschimbată pe toată perioada desfășurării contractului. La depunerea ofertelor, la propunerea financiară pentru componenta A s-a solicitat să se depună prețul bitumului, la producător, în baza ofertei primite sau analizei de preț în lei/to în săptămâna depunerii licitației. Prețul se actualizează după adjudecarea contractului de către ofertantul câștigător în funcție de evoluția sa pe piață, furnizorul având obligația de a mite în scris săptămânal. Autoritatea contractantă nu a prezentat în fișa de date documentul denumit „*ofertă făcută de contractant cu privire la prețul producătorului*” ca și document justificativ în înțelesul OMFP 2632/2015. Împreună cu actele doveditoare, furnizorul, alături de oferta menționată mai sus, va prezenta o declarație pe proprie răspundere, cu privire la prețul producătorului, cunoscând prevederile art. 322, art. 323 și 326 din Codul Penal „*privind falsul în înscrisuri sub semnătură privată, uzul de fals și respectiv falsul în declarații*”.

În ceea ce privește ajustarea prețului unui contract de achiziție publică/acord-cadru, autoritatea contractantă precizează că, în conformitate cu prevederile art. 221 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 98/2016, „*contractele de achiziție publică/acordurile-cadru pot fi modificate, fără organizarea unei noi proceduri de atribuire, (...) atunci când modificările, indiferent de valoarea acestora, au fost prevăzute în*

documentele achiziției inițiale sub forma unor clauze de revizuire clare, precise și fără echivoc, care pot include clauze de revizuire a prețului”.

Astfel, după cum se prevede la art. 12 alin. (4) din Instrucțiunea Președintelui ANAP nr. 1/2021, ajustarea prețului contractului în baza unei clauze expres prevăzute în documentele achiziției reprezintă expresia unei acțiuni de *aplicabilitate directă și nemijlocită a clauzelor contractului*, care se realizează în baza prevederilor art. 221 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 98/2016, având în vedere evoluția indicilor de preț pentru elemente constitutive ale ofertei, al căror efect se reflectă în creșterea/diminuarea costurilor pe baza cărora s-a fundamentat prețul contractului.

Având în vedere art. 222² alin. (1) din Legea nr. 98/2016 pe parcursul îndeplinirii acordului-cadru/contractului, prețul poate fi ajustat prin actualizare în cazul în care pe piață au apărut anumite condiții, în urma cărora s-a constatat creșterea/diminuarea indicilor de preț pentru elemente constitutive ale ofertei, al căror efect se reflectă în creșterea/diminuarea costurilor pe baza cărora s-a fundamentat prețul acordului-cadru/contractului, precum și alin. (8) autoritatea contractantă are dreptul să includă clauze de ajustare/revizuire a prețului, în conformitate cu prevederile alin. (3), pentru contractele de servicii sau furnizare care se derulează pe o perioadă ce depășește 6 luni și pentru contractele de lucrări care se derulează pe o perioadă de cel mult 6 luni.

2. Situația ofertantului producător/„nerafinărie”

Referitor la afirmația că autoritatea contractantă a modificat fișa de date în urma solicitărilor de clarificări este urmarea faptului că prin întrebarea pusă, și anume *„ce documente va prezenta ofertantul producător în vederea justificării prețului”* de către cel care acum contestă a fost luată pentru că acesta este producător, dar nu este o rafinărie care să aibă un proces de producție. Ce dovadă ar putea depune acesta pentru preț decât o analiză de preț. Autoritatea contractantă a renunțat că el ca producător „nerafinărie” să facă dovada prin prezentarea facturii cu prețul bitumului cu care a intrat în formarea prețului având în vedere că acesta la fel a contestat că nu este corect. Autoritatea contractantă menționează că ofertantul SRL în anii anteriori a prezentat această analiză de preț ca dovadă în formarea prețului cu care a intrat în licitație și a făcut-o în momentul când s-a declarat producător fără ca autoritatea contractantă să îi solicite asta. Este singura dovadă care el o poate depune pentru formarea prețului. De asemenea, autoritatea contractantă menționează că în derularea contractelor anterioare această analiză de preț a prezentat-o numai la depunerea ofertei pentru tranzacționarea prețului, după aceea el la modificarea prețului în informarea săptămânală a prezentat numai o adresă cu noul preț împreună *„declarație pe proprie răspundere, cu privire la prețul producătorului, cunoscând prevederile art. 322, art. 323 și 326 din Codul Penal privind falsul în înscrisuri sub semnătură privată, uzul de fals și respectiv falsul în declarații”*.

3. Declararea producătorului principal și celui de-al doilea producător:

La depunerea ofertelor se cere declararea producătorului principal, cu prețul acestuia întocmindu-se oferta financiară. Modalitatea de prezentare a prețului a fost descrisă mai sus. Din experiența anilor anteriori, când chiar reclamantul s-a confruntat cu probleme, de exemplu, în perioada pandemiei stăteau mașinile mult în vamă, rafinăria avea probleme și nu funcționa sau erau probleme cu portatorii și nu puteau aduce produsul în termenul solicitat, afectând, astfel, procesul de producție al autorității contractante, aceasta a dat posibilitatea venirii și cu un al doilea producător care va fi declarat de la început, și pentru care va face dovada respectării cerințelor din caietul de sarcini prin depunerea documentelor în propunerea tehnică. Pentru astfel de cauze, se poate aduce bitum de la cel de-al doilea producător declarat, cele enumerate mai sus pot fi „*motive excepționale bine întemeiate*”. Pentru el nu se depune ofertă financiară și nu se tranzacționează pe platformă. Prețul cu care se aduce bitumul de la producătorul 2 este cel declarat de ofertant la momentul respectiv. Acestea sunt cazuri, când s-a folosit aducerea produsului de la producătorul 2, care crează nemulțumirea reclamantului, sunt rare.

4. Deținerea de depozite de stocare

Referitor la deținerea depozitelor de stocare, autoritatea contractantă a făcut mențiuni în fișa de date, tot în urma problemelor avute cu ofertantul contestator, ... SRL, care declara un producător anume la aducerea documentelor și apoi la derularea contractului, produsul nu venea de la producătorul declarat, ci de la depozitul pe care îl deținea. Atunci, autoritatea contractantă i-a dat posibilitatea de a-l declara de la început pentru ca factura să poată veni însoțită de documentele respective, în mod corect. Autoritatea contractantă nu a obligat ca ofertanții, indiferent că sunt producători sau furnizori, să aibă depozite de stocare.

Prin acest punct de vedere, autoritatea contractantă înțelege să reafirme preocuparea sa fundamentală pentru respectarea principiilor care guvernează legislația în domeniul achizițiilor publice privind tratamentul egal, ...parența și nediscriminarea participanților la procedura de atribuire.

Față de cele evocate mai sus, autoritatea contractantă solicită să se dispună menținerea documentației de atribuire publicate conform OI 197/2024 și permiterea deschiderii ofertelor depuse și evaluării acestora.

În drept, au fost invocate prevederile art. 178, art. 179, lit. b), art. 181, art. 221 alin. (1) lit. a), art. 222² alin. (8), din Legea nr. 98/2016, cu modificările și completările ulterioare, prevederile art. 18 și următoarele din legea nr. 101/2016, cu modificările și completările ulterioare și prevederile art. 29, art. 30, din HG nr. 395/2016.

În probațiune, au fost depuse înscrisuri.

Analizând conținutul dosarului cauzei, Consiliul constată că SRL a mis recipisa de consemnare nr. 210087627/1, eliberată de CEC BANK Sucursala Ploiești la data de 28.03.2024, din care rezultă

consemnarea cauțiunii în valoare de 125.514,87 lei, pe seama și la dispoziția C.N.S.C., corespunzătoare dosarului nr. 954/2024.

Din documentele depuse de părți și din susținerile acestora, Consiliul constată următoarele:

Autoritatea contractantă, ..., a inițiat o procedură de negociere fără publicare prealabilă a unui anunț de participare, Ordin inițiator nr. 197/2024, organizată de autoritatea contractantă prin, pentru atribuirea contractului de furnizare de „*Bitum rutier 50/70 sau 70/100, stația de asfalt de la*”.

Ca urmare a publicării ordinului inițiator, ... SRL a solicitat o serie de clarificări, iar în urma publicării răspunsului, a formulat contestația în analiză, solicitând formularea unor răspunsuri clare.

Primul motiv invocat de contestatoare are în vedere modalitatea de ajustare a prețului, pe care o consideră la limita legalității, confuză.

Astfel, în ordinul inițiator și fișa de date se arată următoarele: „*Preț lei/to (cu port inclus) fără TVA la stația de asfalt Dragomirești, jud. Dâmbovița.*

A: prețul bitumului la producător în baza declarației producătorului în lei/tonă în săptămâna depunerii licitației, atașată la oferta financiară.

B: este fixă, determinată în urma licitației, pe toată perioada de derulare a contractului și reprezintă prețul portului și al adaosului comercial, în lei/tonă.

Prețul se actualizează în funcție de evoluția prețului la producător/rafinărie, furnizorul având obligația de a mite în scris prețul săptămânal de la producător.

Furnizorul are obligația de a prezenta propunerea financiară defalcată pe elementele componente ale formării prețului, astfel încât, în momentul actualizării să se poată aplica formula de mai sus.

Împreună cu actele doveditoare, furnizorul va prezenta o declarație pe proprie răspundere, cu privire la prețul producătorului, cunoscând prevederile art. 322, art. 323 și 326 din Codul Penal privind falsul în înscrisuri sub semnătură privată, uzul de fals și respectiv falsul în declarații.”

Contestatoarea consideră că, în lipsa solicitării unor documente justificative emise de producător, simpla informare scrisă/oferta făcută de contractant cu privire la prețul producătorului sau oferta producătorului nu întrunește condițiile legale cu privire la partea cea mai importantă a unui contract public, prețul. O simpla ofertă (care este doar o propunere, conform codului civil) nu poate fi asimilată unui document justificativ (așa cum arată OMFP 2634/2015). Contestatoarea solicită ca autoritatea contractantă să fie obligată să ceară documente justificative (facturi fiscale, devize producție, etc) tuturor ofertanților, și nu doar producătorilor.

Consiliul va respinge critica drept nefondată, având în vedere că solicitarea contestatoarei nu este de natură a înlătura vreo restricție de participare, ci dimpotrivă, introduce o serie de restricții. Astfel, niciun producător nu va devoala costurile lui integrale furnizorilor săi. Prin urmare,

solicitarea unei oferte de preț din partea producătorului este mai facilă și mai ușor de probat decât solicitarea unor facturi fiscale/devize de producție ale producătorului.

Consiliul are în vedere că prețul bitumului, similar prețurilor combustibililor, au cotații internaționale, deci prețul de producție nu dovedește, întotdeauna, prețul real de vânzare pe piață.

De asemenea, dispozițiile legale stabilesc dreptul operatorilor de a contesta prevederile restrictive ale documentației de atribuire, de natură a-i vătămă, și nu orice prevederi doar pentru un simplu exercițiu, sau cereri cu caracter pur teoretic.

Prin urmare, atât timp cât contestatoarea nu justifică o vătămare, în ceea ce privește modalitatea de dovedire a prețului, nu poate fi admisă cererea sa. Nu în ultimul rând, Consiliul are în vedere că documentația de atribuire nu cuprinde prevederi diferite pentru producător și furnizor. Analiza de preț despre care se vorbește în răspunsul la clarificări este cea din formularul de ofertă, pe care îl depun toți ofertanții, așa cum rezultă din răspunsul la întrebarea nr. 1. Nu se depune o altă analiză de preț de către producător, așa cum eronat susține contestatoarea, diferită de cea a furnizorilor. Fiecare dintre aceste categorii are costuri specifice, modul în care își formează prețul având relevanță doar în partea sa fluctuantă, respectiv prețul bitumului, restul componentelor fiind fixe. În consecință, Consiliul va respinge ca nefondată critica nr. 1 din contestația formulată.

În ceea ce privește al doilea motiv invocat de contestatoare are în vedere răspunsul la clarificări al autorității contractante, din adresa nr. 1985/22.03.2024, care, în opinia contestatoarei, modifică fișa de date, arătând că se va solicita ca ofertantul producător să prezinte ca dovadă pentru ajustare analiza de preț, neștiind ce înseamnă aceasta.

Consiliul are în vedere că documentația de atribuire conține următoarea mențiune: *„Furnizorul are obligația de a prezenta propunerea financiară defalcată pe elementele componente ale formării prețului, astfel încât, în momentul actualizării să se poată aplica formula de mai sus”*.

Documentația de atribuire nu face distincție între furnizorul-producător și furnizorul-distribuitor, ci face trimitere doar la actualizarea prețului la producător. Cum contractul în referință este unul de furnizare, fiind acceptați și furnizorii-producători (rafinăriile), referirea din documentație la producător are relevanță doar în ceea ce privește componenta variabilă a prețului ofertat.

Răspunsul la clarificare nu modifică documentația de atribuire, în partea referitoare la dovada prețului producătorului, acesta realizându-se așa cum s-a stabilit inițial, prin orice document emis de producător.

Pe de altă parte, atât timp cât contestatoarea este distribuitor, și nu producător, nu justifică un interes personal în susținerea criticii potrivit căreia *„se aduc în sarcina rafinăriilor și producătorilor cerințe mult mai complexe față de ofertanții distribuitori”*, ori dacă ar fi așa, doar rafinăriile

ar justifica un interes a justifica o disproporție între cerințe, în sensul că unii ofertanți fiind tratați altfel față de ceilalți.

În ceea ce privește al treilea motiv de contestare, referitor la prevederea „Se cere declararea producătorului principal de la care se va aduce dovada cu prețul, la întocmirea ofertei financiare. Autoritatea contractantă va accepta și un al doilea producător, care va fi declarat de la început, și pentru care va face dovada respectării cerințelor din caietul de sarcini prin depunerea documentelor în propunerea tehnică, pentru cazul în care, din motive excepționale bine întemeiate, nu se va putea face livrarea de la producătorul declarat conform anexei de la formularul de ofertă”, contestatoarea invocă faptul că autoritatea contractantă a răspuns „confuz” la solicitarea de clarificări pe aceasta temă.

Contestatoarea arată că nu se explică ce înseamnă „se va aduce dovada cu prețul” (exprimarea aparține autorității contractante) și ce se va întâmpla cu prețul de livrare, atunci când producătorul principal nu poate livra, cum autoritatea contractantă permite ca livrarea să fie făcută și un producător secund, din motive excepționale bine întemeiate, contestatoarea solicită autorității contractante să explice:

- ce reprezintă motive excepționale bine întemeiate;
- cum se va ajusta prețul, având în vedere că producătorul secund va avea în mod cert un preț superior, dar licitația a fost câștigată la un preț inferior.

Consiliul reține că prevederea referitoare la producătorul de rezervă a fost stabilită în documentația de atribuire, ca o garanție pentru situațiile în care din motive obiective temeinic justificate, producătorul principal nu poate livra. Cu caracter exemplificativ, autoritatea contractantă menționează niște situații practice, arătând că această măsură a fost luată într-un context concret, în care rafinăria nu mai funcționa, creându-i probleme logistice.

Consiliul reține că societatea contestatoare nu a dovedit vreo restricție sau vreo vătămare prin existența acestei cerințe, în fapt, fiind o facilitate pentru operatori. Prevederea documentației, astfel cum este formulată, permite înlocuirea producătorului doar pentru o perioadă limitată, atât timp cât primul producător nu poate livra, nefiind de natură a permite înlocuirea, pe tot parcursul contractului, a producătorului principal cu cel secund.

Prin urmare, atât timp cât nu s-a dovedit o vătămare prin cerința respectivă, Consiliul va respinge ca nefondată critica formulată de contestatoare.

În ceea ce privește al patrulea motiv de contestare referitor la deținerea depozitului de stocare, contestatoarea face trimitere la cerința *„Dacă furnizorul deține un depozit de stocare a produsului, atunci se va face dovada existenței lui și a autorizațiilor necesare deținerii lui, odată cu depunerea propunerii tehnice. De asemenea, dacă tot din motive excepționale, bine întemeiate, nu se va putea face livrarea de la producătorii declarați și livrarea se va face din depozitul deținut, furnizorul va informa achizitorul despre situația creată, iar prețul va fi cel din*

comanda acceptată”, considerând că cerința este discreționară și încalcă tratamentul egal al ofertanților, respectiv că ofertanții fără logistică vor beneficia de un tratament preferențial, aceștia nefiind obligați să prezinte aceleași documente ca și deținătorii de spații de depozitare.

Consiliul reține că această critică este întemeiată. Astfel, din moment ce operatorii nu sunt obligați să dețină depozit, atunci solicitarea documentelor pentru cei ce le dețin mărește sarcina administrativă a acestora. Este evident că orice depozit de combustibil trebuie să aibă autorizațiile legale, dar nu este sarcina autorității contractante să le verifice, atât timp cât nu există o cerință de calificare în acest sens.

Faptul că furnizorul are un depozit tampon nu înseamnă că el își schimbă calitatea în cea de producător, pierzând-o pe cea din contract. Existența depozitului este un plus pentru ofertant, care nu va mai apela la producătorul de rezervă, ci poate face livrarea cu propriile capacități.

Prin urmare, Consiliul va admite critica și va dispune înlăturarea din documentația de atribuire a prevederii criticate.

În ceea ce privește solicitarea contestatoarei referitoare la acordarea cheltuielilor de judecată, Consiliul reține că societatea contestatoare a depus Factura nr. 8/26.03.2024, cu chitanța aferentă în valoare de 5000 lei.

Analizând temeinicia pretențiilor contestatorului, referitor la cuantumul cheltuielilor de judecată solicitate, reprezentând onorariu avocat, Consiliul apreciază că se impune reducerea onorariului de avocat la suma de 1700 lei, din următoarele considerente:

Codul de procedură civilă stipulează următoarele:

- Art. 451: „(1) Cheltuielile de judecată constau în taxele judiciare de timbru și timbrul judiciar, onorariile avocaților, ale experților și ale specialiștilor numiți în condițiile art. 330 alin. (3), sumele cuvenite martorilor pentru deplasare și pierderile cauzate de necesitatea prezenței la proces, cheltuielile de port și, dacă este cazul, de cazare, precum și orice alte cheltuieli necesare pentru buna desfășurare a procesului.

(2) Instanța poate, chiar și din oficiu, să reducă motivat partea din cheltuielile de judecată reprezentând onorariul avocaților, atunci când acesta este vădit disproportionat în raport cu valoarea sau complexitatea cauzei ori cu activitatea desfășurată de avocat, ținând seama și de circumstanțele cauzei. Măsura luată de instanță nu va avea niciun efect asupra raporturilor dintre avocat și clientul său.

(3) Dispozițiile alin. (2) se aplică în mod corespunzător la plata experților judiciari și a specialiștilor numiți în condițiile art. 330 alin. (3).

(4) Nu vor putea fi însă micșorate cheltuielile de judecată având ca obiect plata taxei judiciare de timbru și a timbrului judiciar, precum și plata sumelor cuvenite martorilor potrivit alin. (1)”;

- Art. 452: „Partea care pretinde cheltuieli de judecată trebuie să facă, în condițiile legii, dovada existenței și întinderii lor, cel mai târziu la data închiderii dezbaterilor asupra fondului cauzei”;

- Art. 453:

„(1) Partea care pierde procesul va fi obligată, la cererea părții care a câștigat, să îi plătească acesteia cheltuieli de judecată.

(2) Când cererea a fost admisă numai în parte, judecătorii vor stabili măsura în care fiecare dintre părți poate fi obligată la plata cheltuielilor de judecată. Dacă este cazul, judecătorii vor putea dispune compensarea cheltuielilor de judecată”.

Pe de altă parte, art. 26 alin. (9) din Legea nr. 101/2016 stipulează următoarele: „Consiliul poate obliga, la cerere, partea în culpă, la plata cheltuielilor efectuate pentru soluționarea contestației. Cuantumul, detalierea și documentele doveditoare ale cheltuielilor efectuate sunt prezentate în cerere, care trebuie depusă înainte de pronunțarea deciziei de soluționare a contestației”.

Potrivit prevederilor art. 68 din Legea nr. 101/2016, coroborat cu art. 451 alin. (2) din Codul de procedură civilă și, ținând seama de serviciile prestate de avocat, Consiliul, analizând prin prisma dispozițiilor art. 451 alin. (2) din Codul de procedură, cererea de plată a sumei de 5000 lei, reprezentând onorariu avocat suportat de contestator cu ocazia soluționării contestației sale, la Consiliu va reduce suma respectivă la 1700 lei, proporțional cu partea admisă din contestație.

Având în vedere cele constatate, în temeiul art. 26 alin. (2) și (5) din Legea nr. 101/2016, va admite în parte contestația formulată de SRL, în contradictoriu cu în calitate de autoritate contractantă, respectiv cea de-a patra critică, și va dispune eliminarea cerinței criticate din cadrul documentației de atribuire.

În temeiul art. 26 alin. (6) din Legea nr. 101/2016, va respinge ca nefondate restul criticilor formulate.

În temeiul art. 26 alin. (9) din Legea nr. 101/2016, coroborat cu art. 451 alin. (2) din Codul de procedură civilă, Consiliul va admite în parte solicitarea contestatoarei de obligare a autorității contractante la plata cheltuielilor de judecată către contestatoarea SRL, respectiv 1700 lei.

Pentru aceste motive,
în baza legii și a mijloacelor de probă aflate la dosar,

CONSILIUL DECIDE:

În temeiul art. 26 alin. (2) și (5) din Legea nr. 101/2016, admite în parte contestația formulată de SRL, în contradictoriu cu în calitate de autoritate contractantă, respectiv cea de-a patra critică, și dispune eliminarea cerinței criticate din cadrul documentației de atribuire.

În temeiul art. 26 alin. (6) din Legea nr. 101/2016, respinge ca nefondate restul criticilor formulate.

În temeiul art. 26 alin. (9) din Legea nr. 101/2016, coroborat cu art. 451 alin. (2) din Codul de procedură civilă, admite în parte solicitarea contestatoarei de obligare a autorității contractante la plata cheltuielilor de judecată către contestatoarea SRL, respectiv 1700 lei.

Prezenta decizie este obligatorie.

Împotriva prezentei decizii se poate formula plângere, în termen de 10 zile de la comunicare pentru părțile cauzei, respectiv de la data luării la cunoștință de către alte persoane vătămate.